

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2403/21
12.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Олга Грујић, адвокат из Београда, ул. Ресавска бр.19, против туженог "Generali Osiguranje Srbija" а.д.о. из Београда, ул. Владимира Поповића бр.8 и умешача на страни туженог ББ из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Јасмин Јуштинац, адвокат из Београда, поштански преградак 75, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама туженог и умешача на страни туженог, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 1153/15 од 23.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 12.5.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе туженог и умешача на страни туженог и потврђује пресуда Вишег суда у Београду П 1153/15 од 23.09.2020. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 150.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, као и износ од 54.000,00 динара за претрпљени страх, све са законском затезном каматом почев од 23.9.2020.године до исплате, као и у ставу четвртом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 1153/15 од 23.09.2020. године у преосталом делу става првог изреке па се захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 150.000,00 динара, као и износ преко досуђеног првим ставом изреке од 54.000,00 динара за претрпљени страх до износа од 140.000,00 динара досуђен првостепеном пресудом, односно износ од 86.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 23.9.2020.године до исплате, **ОДБИЈА** као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да умешачу на страни туженог накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

2403/21

Образложење

Ставом првим изреке побијане пресуде усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 150.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 140.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.09.2020. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 1.270.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 1.714.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 1.264.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености износ од 112.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.09.2020. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете за туђу помоћ и негу исплати износ од 180.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.02.2015. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужени и умешач на страни туженог, побијајући је у усвајајућем делу, односно у ставу првом и четвртном изреке, из свих законом прописаних разлога.

Апелациони суд у Београду је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 386 ЗПП и нашао да су жалбе туженог и умешача на страни туженог, делимично основане.

У спроведеном поступку нису причињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању дана .... године догодила се саобраћајна незгода коју је изазвао својом кривицом возач путничког возила марке "Lancia", регистарског броја ..., ББ, умешач на страни туженог, које је возило било осигурано код туженог полисом осигурања од аутоодговорности за штете причињене трећим лицима за период од 01.08.2013. године до 01.08.2014. године. Тужени је на име накнаде нематеријалне штете тужиоцу дана 16.04.2014.године и 08.12.2014.године исплатио укупан износ од 800.000,00 динара и то износ од 600.000,00 динара на име душевних болова због умањења ОЖА, износ од 170.000,00 динара на име претрпљеног физичког бола, износ од 120.000,00 динара на име претрпљеног страха и износ од 110.000,00 динара на име претрпљеног душевног бола због наружености, имајући у виду допринос оштћеног од 20% због пристанка на вожњу са алкохолисаним лицем. Даље, из изведених доказа, а на околност да ли је тужилац у целисти исплаћен у вансудском поступку, а на основу налаза и мишљења Судског медицинског одбора Медицинског

2403/21

факултета у Београду, уврђено да је тужиоцу у штетном догађају, а с обзиром да није био везан сигурносним појасом, умањења општа животна активност од 41%, као последица задобијених повреда, прелом обеју рамењача са ишчашењем оба рамена зглоба, повреда десног плексуса брахиалиса и ишчашење левог доњег скочног зглоба, због чега код тужиоца постоји отежана покретљивост средњег степена у десном и лаког степена у левом зглобу, као и трајно оштећење моторне функције плексуса брахиалиса средњег до тежег степена, због чега тужилац свакодневне животне активности тешко обавља, као и због тога што је тужиоцу смањена покретљивост левог скочног зглоба у лаког степена, због чега има тегобе приликом дужег стајања или ходања, као и приликом чучања или устајања из чучећег положаја. Приликом повређивања тужилац је трпео бол јаког интензитета непосредно по повређивању током неколико сати, до медицинског збрињавања и примене аналгетика у терапији и почетка њиховог дејства. Током наредна два дана тужилац је трпео болове средњег интензитета, а на дан хирушке интервенције 20.11.2013. године трпео је болове јаког интензитета. Следеће две недеље трпео је болове средњег интензитета а од 06.12.2013. године до 27.12.2013. године болови су се због узимања лекова и протеча времена смањили и били слабог интензитета. Од 28.12.2014. године до 14.05.2014. године стални болови се губе, а тужилац повремено трпи болове слабог интензитета, који су се за време физикалне терапије краткотрајно повећавали до нивоа средњег интензитета. Након друге операције 14.05.2014. године тужилац неколико сати трпи бол јаког интензитета, следећа три дана болове средњег интензитета и још десет дана болове слабог интензитета. Од тада до завршетка физикалне терапије 19.06.2014. године болови постају повремени и слаби, који се за време физикалне терапије повећавају до нивоа средњег интензитета. Тужилац и након овога и даље повремено трпи болове слабог интензитета, који могу захтевати примену блажих аналгетика. Због ишчашења левог скочног зглоба који је тужилац могао да задобије и да је био везан, трпео је болове јаког интензитета, непосредно након повређивања и до медицинског збрињавања и почетка примене терапије аналгетиком. Ова повреда лечена је конзервативно, скочни зглоб је био имобилисан, због чега је тужилац трпео болове средњег интензитета у трајању од седам дана, који су прелазили од краткотрајних болова средњег интензитета приликом ослањања на леву ногу, а након овога у наредних месец дана болови су били слабог интензитета које је тужилац повремено могао да осећа приликом ослонца на леву ногу. Тужилац је приликом повређивања трпео јак примарни страх у трајању до два минута у смислу доживљаја непосредне животне угрожености, који је трансформисан у секундарни страх у смислу забринутости за последице повређивања и исход лечења и тог јаког интензитета од 18.11.2013. године до 27.12.2013. године и од 13.05.2014. године до 16.05.2014. године (током болничког лечења и оперативног лечења, као и поновног оперативног лечења, ради уклањања остеосинтетског материјала). Страх средњег интензитета тужилац је трпео у периоду од 27.12.2013. године до 10.01.2014. године, од 28.02.2014. године до 30.03.2014. године и од 16.05.2014. године до 19.06.2014. године. Након овога, страх лакшег интензитета тужилац је трпео од 10.01.2014. године до 28.02.2014. године, од 30.03.2014. године до 13.05.2014. године и од 19.06.2014. године до 10.10.2014. године, када се стање сматра коначним. Код тужиоца не постоје трајне последице које би умањивале животну активност тужиоца са психијатријског аспекта. Даље је из мишљења утврђено да су код тужиоца на предњој страни оба рамена заостали линеарни ожиљци око 20 цм, што се

2403/21

сматра наруженошћу лаког степена.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је применом материјалног права и то одредби чланова 154, 192, 200, 940, 941 Закона о облигационим односима и члана 232 Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци побијане пресуде. Наиме, првостепени суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца делимично основан, а одлучујући о постављеном тужбеном захтеву првостепени суд је имао у виду и то да је тужилац делимично одговоран за нематеријалну штету која је проузрокована деловањем осигураника туженог, обзиром да је из изведених доказа утврђено да је исти пристао да са ББ, који је управљао возилом, а који је био у алкохолисаном стању, седне у возило у коме је дошло до штете, као и због тога што тужилац није везао сигурносни појас (што је такође утврђено у поступку), на који начин је допринео да штета у конкретном случају буде већа. Првостепени суд је нашао да је допринос тужиоца штети 50%. Висину накнаде нематеријалне штете првостепени суд је одредио применом одредби члана 200 ЗОО и 232 Закона о парничном поступку при чему је имао у виду и износе исплаћене у вансудском поступку.

По налажењу овог суда правилно је првостепени суд поступио када је нашао да постоји обавеза туженог на накнаду нематеријалне штете коју је тужилац претрпео критичном приликом, с обзиром да је иста проузрокована кривицом осигураника туженог. Такође, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио допринос тужиоца насталој штети у 50%, имајући у виду да је тужилац делимично одговоран јер је пристао на вожњу са алкохолисаним лицем и јер није везао сигурносни појас.

Даље, правилно је првостепени суд обавезао туженог да тужиоцу на име наканде нематеријалне штете због претрпљеног душевног бола због умањења животне активности исплати износ од 150.000,00 динара, имајући у виду да и по налажењу овог суда тај износ представља правичну новчану накнаду, узимајући у обзир проценат умањења животне активности од 41%, те значај повређеног добра и циљ коме служи накнада. У том смислу је правилно првостепени суд нашао да ће износ од 150.000,00 динара, заједно са исплаћеним износом у вансудском поступку од 600.000,00 динара, представљати правичну новчану накнаду за претрпљени душевни бол тужиоца због умањења животне активности, а узимајући у обзир и то да од исплате у вансудском поступку до доношења пресуде није дошло до битније промене курса евра, нити инфлације, које околности би утицале на другачије одлучивање.

Међутим, првостепена пресуда у побијаном делу којом је одлучено о висини накнади нематеријалне штете за претрпљени физички бол и страх, заснована је на погршеној примени материјалног права обзиром да су износи новчане накнаде досуђени тужиоцу за ове видове нематеријалне штете превисоко одмерени, а што тужени и умешач на страни туженог основано указују у својим жалбама.

Тако одмеравајући тужиоцу правичну новчану накнаду за претрпљене физичке болове, Апелациони суд сматра да је тужилац у вансудском поступку намирен у целисти. Имајући у виду све релевантне критеријуме за одмеравање висине накнаде,

2403/21

интензитет и дужину трајања физичког бола, по налажењу овог суда тужиоцу за овај вид штете припада правична новчана накнада у висини 340.000,00 динара, па узимајући у обзир допринос тужиоца штети од 50%, те чињеницу да му је тужени у вансудском поступку тужиоцу исплатио износ од 170.000,00 динара, то овај суд сматра да је тужилац за претрпљени физички бол исплаћен у целости. Износ исплаћен у вансудском поступку представља правичну новчану накнаду и приближно материјалну сатисфакцију за нематеријалну штету за претрпљени физички бол који је проузрокован тужиоцу, а узимајући у обзир циљ и сврху ове новчане накнаде у смислу одредбе члана 200 став 2 ЗОО, као и то да од исплате у вансудском поступку до доношења пресуде није дошло до битније промене курса евра, нити инфлације, које околности би утицале на другачије одлучивање. Даље, одлучујући о висини примерене новчане накнаде која тужиоцу припада на име нематеријалне штете за претрпљени страх, овај суд налази да првостепени суд није правилно у смислу одребе члана 200 ЗОО одмерио висину накнаде, те имајући у виду интензитет и дужину трајања претрпљеног страха, по налажењу овог суда, тужиоцу припада укупан износ од 348.000,00 динара, па узимајући у обзир допринос тужиоца штети од 50%, те чињеницу да му је тужени у вансудском поступку тужиоцу исплатио износ од 120.000,00 динара, то овај суд сматра да је тужилац за претрпљени страх делимично исплаћен у вансудском поступку, док му припада износ од још 54.000,00 динара до потпуног намирења нематеријалне штете за претрпљени страх, све одмерено у смислу одредбе члана 200 ЗОО, а имајући у виду сврху и циљ новчане накнаде, налазећи да би се досуђивањем већег износа погодовало тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом

Са свега изложеног, Апелациони суд је преиначио првостепену одлуку и досудио наведене правичне новчане износе тужиоцу, док је за преостале износе тужбени захтев одбио као неоснован, као у ставу другом изреке, све применом одредби чл. 390 и 394 став 1 тачка 4 ЗПП.

Потврђена је и одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка из става четвртог изреке побијане пресуде, имајући у виду да је донета у смислу одредбе члана 153 и 154 ЗПП, а узимајући у обзир успех тужиоца у спору.

Одлука као у ставу трећем изреке донета је у смислу одредбе члана 165 ЗПП, па су умешачу на страни туженог досуђени трошкови другостепеног поступка у износу од 16.500,00 динара на име састава жалби, будући да је иста оцењена као делимично основана, а одмерено у складу са важећом Адвокатском тарифом.

**Председник већа-судија,
Зорица Ђаковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

6

2403/21

Гж

Д-на:
-предмет доставити Вишем суду у Београду

СЂ